Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26334
Copyright: Admont, Benediktinerstift

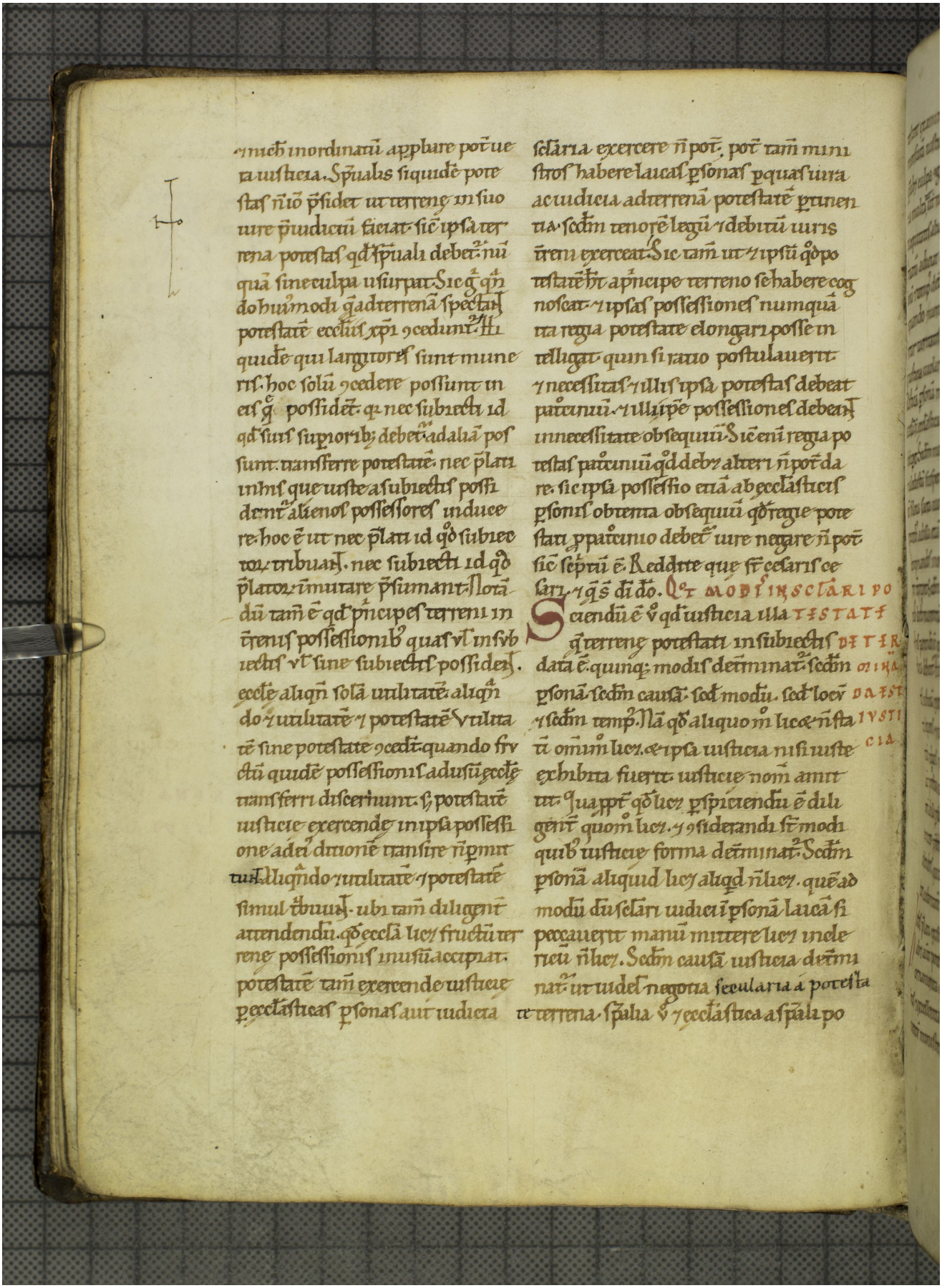

⁊ nichil inordinatū applicare potest ue
ra iustitia. Spiritalis siquidem pote
stas nihil prohibet ut terrena in suo
iure iudicium faciat. sic ipsa ter
rena potestas quod spiritali debet. nul
lam sine culpa usurpat. Sic quoque qui
do humani modi quod terrenam spectat
potestatem ecclesiis xpi concedunt. Hi
quidem qui largiores sunt munere
ris. hoc solum concedere possunt in
eis quod possidet. quia nec subiecti id
quod suis superioribus debent ad alia pos
sunt transferre potestatem. nec plati
in his que iuste a subiectis possi
dent alienos possessores inducere
re. hoc est ut nec plati id quod subiec
tis tribuant. nec subiecti id quod
platis immutare presumant. Illorum
dum tamen est quod principes terreni in
terenis possessionibus quas vel in sub
iectis vel sine subiectis possident.
ecclesie aliquando solam utilitatem. aliquan
do utilitatem ⁊ potestatem. vel utilita
tem sine potestate concedit. quando fru
ctum quidem possessionis ad usum ecclesie
transferri discernunt. sed potestatem
iustitie exercendi in ipsa possessi
one ad eiusdem ditionem transire non permit
tunt. Aliquando utilitatem ⁊ potestatem
simul tribuunt. ubi tamen diligenter
attendendum. quod ecclesia licet fructum ter
rene possessionis in usum accipiat.
potestatem tamen exercendi iustitie
ecclesiasticas personas aut iudicia
secularia exercere non potest. potest tamen mini
stros habere laicas personas quas iura
ac iudicia ad terrenam potestatem pertinen
tia. secundum tenorem legum ⁊ debitum iuris
ordinem exercent. Sic tamen ut ⁊ ipsum quod po
testatem habet a principe terreno se habere cog
noscat. ⁊ ipsas possessiones numquam
a regia potestate elongari posse in
telligat. quin si ratio postulaverit
⁊ necessitas ⁊ illis ipsa potestas debeat
paucum. ⁊ illi ipse possessiones debeant
in necessitate obsequium. Sicut enim regia po
testas paucum quod debet alteri non potest da
re. sic ipsa possessio etiam ab ecclasticis
personis obtenta obsequium quod regie pote
stati per paucum debet iure negare non pot
sic separum est. Redditte que sunt cesaris ce
sari ⁊ quæ sunt dei deo. Qt modi insclari po
testatem

Sciendum est vero quod iustitia illa
quam terrena potestas in subiectis
data est. quinque modis determinatur. secundum
personam. secundum causam. secundum modum. secundum locum
⁊ secundum tempus. Nam quod aliquo omnium licere non sta
tuit omnium licere. et ipsa iustitia nisi iuste
exhibita fuerit iustitie nomen amit
tit. Quapropter quod licet perspiciendum est diligenter quorum licet. ⁊ considerandi sunt modi
quibus iustitie forma determinatur. Secundum
personam aliquid licet aliquid non licet. quemadmodum
diuscelari iudicii personam laicam si
peccaverit manum mittere licet in cle
ricum non licet. Secundum causam iustitia determi
natur ut iudex negotia secularia a potestate
terrena. spiritalia vero ⁊ ecclasticas a spiritali po

DE TERRENA POTESTATE DATA IUSTITIA